

[Statsministeren.]

Ønske om en Reduktion af den danske Krone ud over den Sænkning, som foretoges i Januar 1933 som Konsekvens af politiske og bankmæssige Beslutninger. Hvilke Ønsker denne eller hin Person — det fremkommer ved en Afbrydelse og et Navns Nævneelse —

„i mer eller mindre fremtrædende Stilling har med Hensyn til Kronen, er her uden Betydning. Jeg fastholder, at der intet foreligger om, at man fra officielle eller betydende Kredse inden for Rigsdagen ønsker yderligere Nedskæring af Kronen som Konsekvens af politiske og bankmæssige Beslutninger, som i Januar 1933.“

Den var jo tydelig og god (*Krag*: Det har jeg ogsaa sagt her i Tinget, Hr. Statsminister). Ja ja, men den 9. Juni, 7 Dage efter, talte det ærede Medlem i Tønder paa det sønderjyske Venstres Delegeretmøde, og da sagde det ærede Medlem ifølge Aarhus Amtstidendes Referat:

„Vi er ikke naaet tilstrækkelig langt frem igennem Krisefonden. Nu maa der yderligere Foranstaltninger til. Kan vi ikke gribe afgørende ind paa denne Maade, er der ikke andet at gøre, end at Kronens indre Købekraft maa sænkes, selv om der som indirekte Konsekvens heraf eventuelt skulde indtræde et mindre Kronefald, højst en halv Snes Procent.“

Se, det er da en Udvikling paa 7 Dage, som er værd at notere. Jeg skal ikke være nævnis og spørge, hvad der har foranlediget det ærede Medlem hertil, men jeg nægter ikke, at en vis Interesse kunde der være i at erfare, hvilke Begivenheder der har bragt det ærede Medlem til saaledes at skifte Standpunkt paa de 7 Dage.

Det ærede Medlem har her i Spørgsmaalene — det findes paa Bilag 7 til Betænkningen — aftrykt en Sætning af Venstres Dagsorden af 11. Maj, den Dagsorden, der forkastedes. Jeg ved egentlig ikke, hvad dette Aftryk skal til, men jeg forstaaer paa Ytringerne ogsaa i Gaar af det ærede Medlem, at han fremdeles opretholder dette Spørgsmaal, som indeholder dels Kravet om Løsning af Baandene, dels Kravet om valutatiske Foranstaltninger. Jeg har svaret paa denne Forespørgsel, og derfor er der intet Svar givet, da den stilledes med op i

Spørgerækken, for det var jo ikke noget Spørgsmaal til noget Ministerium, hvad man mente om en Sætning i en for længst forkastet Dagsorden, Men der er svaret paa den, nemlig den 11. Maj i Aar. Jeg har svaret under den Forhandling, at Regeringen ønsker at fastholde Overenskomsten af Februar 1933 med Hensyn til Valutaspørgsmaalet og at søge afværget ny skadelig Uro om Pengevæsenet, og dette er fremdeles vort Standpunkt, ogsaa fordi vi anser det for nødvendigt i Landbrugets Interesse, thi en ny Forrykkelse, saadan som den nu kræves, vilde jo sikkert foranledige Klager og Vanskeligheder, ikke mindst Klager fra de engelske Dominions, og om Konsekvenserne heraf burde Landbrugets Folk være de første til at gøre sig fornuftige Forestillinger.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde vide, hvad der var Regeringens Standpunkt. Ja, jeg synes, det er et overflødig Spørgsmaal, men det hænder jo ogsaa, man faar det; thi det Forslag, vi behandler, udtrykker jo Regeringens Standpunkt, og vi har aldeles ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Formodning om, at dette Forslag ikke kan vedtages. Det vil vi først se, og saa er det for øvrigt alligevel vort Standpunkt, selv om det ikke vedtages. I øvrigt optraadte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo som sædvanlig som Spaamand. Jeg har nu ikke den mindste Interesse for disse besynderlige Fænomener, der gaar omkring og spaaer, og heller ikke for det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Spaadomme. Han forsikrede os nu i Gaar, at Regeringen var ude for Kursfald, og han skal nok ved et Ungdomsmøde et Sted ude i Landet forleden Dag have forsikret, at der ikke var noget Flertal bag Regeringen. Jeg synes, det ærede Medlem af Hensyn til sin Anseelse som Spaamand skulde være lidt forsigtig med at spaa saa stærkt, som han gør, for Evnen til det har han alligevel ikke. I Oktober 1932 forsikrede det ærede Medlem, at nu savnede Regeringen ganske sit Flertal. Vær saa god, sagde han, vil I gaa til Valg, for I har jo ingen Flertal. Saa gik vi til Valg i November, og vi bevarede Flertallet og fik 60 000 nye Stemmer. I Foraaret 1933 forsikrede det ærede Medlem, at den Grundlovsdag, der da forestod, blev Ministeriets sidste